

Tale ved Morten Sørensens ordination den 16. december 2015

76 Op thi dagen nu frembryder

77 o kom, o kom

733 Skyerne gråne

18 Som fisk i hav og fugl i luft

Nadver: 106 Af højheden oprunden er

80 Tak og ære være Gud

De ord, jeg gerne vil lægge dig Morten Sørensen på sinde her på din ordinationsdag er den første del af Salme 106 i Salmernes bog i Det gamle Testamente. Salmisten skriver:

Halleluja.

*Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.*

v2 *Hvem kan fortælle om Herrens vældige gerninger?*

Hvem kan forkynde hele hans pris?

v3 *Lykkelig den, der våger over ret
og altid øver retfærdighed.*

v4 *Husk mig, Herre, i nåde mod dit folk,
tag dig af mig med din frelse,*

v5 *så jeg får dine udvalgtes lykke at se,
får del i dit folks glæde
og fryder mig med dit ejendomsfolk.*

v6 *Vi har syndet med vore fædre,
vi har handlet slet og ugudeligt.*

v7 *Vore fædre i Egypten
gav ikke agt på dine undere;
de huskede ikke på din store trofasthed,
men trodsede den Højeste ved Sivhavet.*

v8 *Dog frelste han dem for sit navns skyld
for at vise sin styrke.*

v9 *Han truede ad Sivhavet, så det tørrede ud,
og han førte dem gennem dybet som gennem en ørken.*

v10 *Han frelste dem fra modstanderne,
og befriede dem fra fjenderne.*

v11 *Vandet lukkede sig over deres modstandere,
ingen af dem overlevede.*

v12 *Da stolede de på hans ord
og sang hans pris. (Salme 106 v1-12)*

En fortælling, som markant rager op i Det gamle Testamente, er historien om Guds udfrielse af sit folk fra slaveriet i Ægypten. Det er historien om Moses og Faraos, de ti plager og folkets flugt og deres tørskoede overgang over sivhavet.

Historien om udfrielsen er at læse i Anden Mosebog, men fortællingen vil ikke blot blive i skriften og i bogstaverne. Gud formaner folket til, at de fremover skal fejre hans redning af dem. De skal gøre dagen til en årlig mindedag og fremover fejre den sammen, sådan at den fortsat får aktualitet og er med til at give folket et sprog og en forståelse af den godhed, deres liv hviler på: Guds godhed, hans nåde og store trofasthed.

Det er sådan, vi også skal forstå denne gammeltestamentlige salme, som knytter til ved historien om udfrielsen af Ægypten og overgangen over Sivhavet. Vi skal stole på Gud, på hans trofasthed og styrke. Vi skal stole på hans ord og synge hans pris. Det skal vi som menighed, og det skal vi som præst, når vi går i gang med og virker i vores arbejde.

Fortællingen om udfrielsen af Ægypten er en fortælling om Guds stadige nærhed i vores liv, og den fortæller os om, hvem vi er. Ægyptologen Jan Assmann understreger dette i sin nye bog *Exodus, Die Revolution der Alten Welt* (München, 2015). Fortællingen om udfrielsen af Ægypten skriver han, er ikke en blot en gammel historie, men den angår også her og nu. Udfrielsen fra Ægypten er ikke kun en beretning, hvis autenticitet vi skal tage stilling til. Fortællingen kan ikke reduceres til et spørgsmål kun om sandhed eller ej. Den handler derimod og først og fremmest om tro og tillid til Gud. Assmann skriver, at det revolutionerende ved netop denne historie, udfrielsen og udgangen fra Ægypten, er, at det er første gang i verdenshistorien, at troen kommer ind som en kategori. Anliggendet er tillid og tro, at vi skal stole på Gud og have tillid til Gud. Og det gør denne beretning stadigt vedkommende.

Eksemplerne på, hvordan denne beretning har trøstet og opbygget den trængte og lidende op igennem historien er mange. Jøderne gennem deres mange lidelser og forfølgelser, og den kan også fortsat nære håbet i os.

Salmedigteren Grundtvig havde øje for det, hvorfor han som en anden gammeltestamentlig salmist inddrog historien om udfrielsen af Ægypten og overgangen over havet i sin salme *Som fisk i hav og fugl i luft* (DDS 18). Heri understreger Grundtvig indledningsvist, hvordan vi ikke kan gribe Gud med vores fornuft(v.1), for Guds veje er usporlige(v.2) og han knytter så derpå til ved folkets udfrielse fra Ægypten, ser os som dem, der nu i Jesu navn,

men Guds lys og Ånd kan leve i tillid til, at vi finder vej i livet. Grundtvig skriver:

Ja, stod vi for Det Røde Hav
en aftenstund med sorgen,
vi med det lys, os Herren gav,
dog vist fandt vej i morgen,
så vi gik over uden bro
på havets bund med tørre sko
og klare lovsangstoner.

I Jesu navn vi går da trygt,
hvor Jesu Ånd os driver;
han dæmper al vor tvivl og frygt
og i vort hjerte skriver:
Så siger Jesus Kristus: Jeg
er sandhed og den rette vej
i lys og løn til livet.

✠

Morten, du træder nu i dag ind i en lang kæde af præster, og du skal nu prædike og forkynde, bringe trøst og håb med evangeliet om Ordet, der blev kød og blod. Dvs. du skal også fortælle videre på det, som er budskabet i beretningen om folkets udfrielse fra Ægypten. Du skal som Grundtvig i sin salme tyde og tolke livet i lyset af Kristus, og det skal du gøre på en og samme gang i ydmyghed mod traditionen, men samtidig også med mod til at sige det ind i vores egen tid, og med din stemme.

Du er forpligtet på en bekendelse, men det er ikke nok kun at recitere det sagte. At Gud ord er blevet kød og blod betyder, at du skal lægge stemme til budskabet. Og det skal du gøre i tillid til Guds trofasthed og styrke, i tillid til Guds vilje til med sin Ånd at løfte vores liv og fællesskab med hinanden. Ja i tillid til, at Gud baner os en vej, så vi kan gå selv på havets bund med tørre sko

Du er godt rustet til opgaven, Morten. Fagligt har du arbejdet med et bredt spektrum af teologiske emner, og du kommer, dine unge alder til trods, med mange erfaringer, både smertelige og glædelige. Tabet af din far var skelsættende, og jeg ved du ville have ønsket, at han også kunne have været med i dag.

Du er nu kaldet til de næste tre måneder at være præst i Lintrup, Hjerting og Sønder Hygum pastorat. Du skal her varetage alle de opgaver, som

hører med til embedet som præst. Du skal prædike og undervise. Du skal forestå søndagens gudstjeneste og de kirkelige handlinger. Du skal døbe, vie og begrave. Du skal stå til rådighed som præst i samtaler og med sjælesorg. Arbejdet er omfattende, men husk altid på, at du ikke står alene med det. Du er præst i en menighed, i et sogn og på et konkret sted. Og opgaven, den er allerede givet og beror dybest set på Guds kraft og nåde. Må du, Morten, finde glæde i arbejdet, og fortsat finde kræfter i tillid til Guds nåde. For i ham, skriver Paulus, virker alt til gode for den, der elsker Gud, og som efter hans beslutning er kaldet (Rom 8,28). Gå nu til opgaven som præst i tillid til Gud, som gør, at vi trygt kan stole på, at vi kan gå selv "på havets bund med tørre sko og klare lovsangstoner".

I Jesu navn. Amen